

[Udenrigsministeren.]

hvad der er foregået i Norge, nu godkender, hvad alle de andre stater, også Amerika, allerede har godkendt i Bruxelles.

I denne forbindelse vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at det, han har talt om, slet ikke har noget med den foreliggende sag at gøre. Han gav en skildring af den vesttyske oprustning og dens konsekvenser på et fuldstændig urigtigt grundlag. Han skildrede det, som om det, der nu var i færd med at ske, var en ny militarisering af Vesttyskland, oprettelse af en vesttysk generalstab med alt, hvad dertil hører. Det har intet med dette forslag at gøre; det er ren og skær propaganda, og derfor er det nødvendigt at sige dette klart og utvetydigt, så at man ved, at det er der ikke tale om her.

Jeg tror ikke, det er nogen nytte til iøvrigt at indlade sig i nogen diskussion med det ærede medlem; dels er han allerede virkningsfuldt blevet imødegået, dels eksisterer der jo dette forhold desværre — man må altid sige: desværre, når man i en demokratisk stat konstaterer et sådant forhold —, at det ærede medlem og hans partifæller overhovedet ikke tager noget som helst hensyn til de saglige argumenter, der bliver fremsat; de farer blot fort i den retning, de nu engang har indstillet sig på, uden hensyn til virkeligheden, uden hensyn til kendsgerninger og uden hensyn til argumenter. Men på den måde får man ikke nogen frugtbar drøftelse i gang. De ærede medlemmer benytter denne talerstol som et rent propagandainstrument i deres bestemte formåls tjeneste; de hører ikke efter, hvad andre siger, og de argumenterer ikke ud fra virkeligheden.

Således gik det da også, da det ærede medlem skulle skildre, hvordan det land, som han dog hører til, havde stemt i De Forenede Nationer; da den amerikanske resolution vedrørende Koreaspørgsmålet var til afstemning. Det ærede medlem sagde, at det var de andre stater, der bestemte vor afstemning, og at vi alene gjorde, hvad Amerika her havde ønsket vi skulle gøre. Det er ikke rigtigt. Den danske repræsentant stemte efter instruks fra den danske regering — efter at regeringen først havde haft lejlighed til at sikre sig, at den havde den parlamentariske majoritet herfor — for den amerikanske resolution, der betegnede de kommunistiske troppers angreb imod De Forenede Nationers styrker i Korea som led i en aggression. Det gjorde vi, fordi det er vor opfattelse, at det er det, ikke fordi vi blev tvunget hertil, men

fordi det simpelthen er vor opfattelse, som det var Englands opfattelse, thi England stemte jo også for resolutionen, som det var Norges opfattelse, som det var det overvældende antal af de vesteuropæiske staters opfattelse. Sverige stemte ikke for resolutionen, men undlod at stemme.

Men det betød ikke, at vi uden videre accepterede den amerikanske resolution. Jeg vil erindre det ærede medlem om, at den danske repræsentant for det første udtalte sin opfattelse af spørgsmålet om, hvorvidt Pekingregeringen burde være medlem af De Forenede Nationer eller ikke. Det var ikke noget, det var blevet bestemt af Amerika at vi skulle sige. Jeg vil også minde det ærede medlem om det forbehold, som Danmark har taget med hensyn til spørgsmålet om sanktioner, hvor vi udtrykkeligt har udtalt, at vi ikke føler os forpligtet til i plenarforsamlingen at stemme for sanktioner.

Jeg har blot nævnt dette enkelte eksempel for at vise, at det ærede medlem taler imod, hvad der burde være hans bedre vidende, og at han ikke tager hensyn til de oplysninger og kendsgerninger, som så ofte bliver forelagt for ham.

På samme måde er det ren propaganda, når det ærede medlem nu har talt om som en konsekvens af, at der opstilles en fælles europæisk hær, at vi igen skal se tyske tropper her i Danmark, en påstand slynget ud i luften uden nogen som helst baggrund i den virkelighed, som vi her beskæftiger os med.

Det ærede medlem har stillet mig et spørgsmål, som jeg må være pligtig at besvare, skønt det er ganske irrelevant, og det ærede medlem i forvejen ved, hvad svaret vil blive. Men det skal altså rejses som et tvivlsspørgsmål, det skal blive stående! Og hvordan vil det så gå? Vi vil antagelig se det spadsere rundt i den kommunistiske agitation i den kommende tid, næsten uanset hvad svar der bliver givet. Det ærede medlem spurgte: Var det under forhandlingerne i Bruxelles regeringen bekendt, at Krupp og de andre, der nu er blevet løsladt i Tyskland, skulle sættes på fri fod? Det ærede medlem spørger, om spørgsmålet om løsladelsen var et led i aftalerne i Bruxelles. Det er ganske overflødigt at sige — men det er nødvendigt, for at det ikke skal stå uimodsagt —: selvfølgelig beskæftigede man sig slet ikke med det spørgsmål i Bruxelles. Der behandlede helt andre ting.

Det ærede medlem har stillet et forslag til motiveret dagsorden i tilslutning til